

Ministerul Finanțelor Publice

Agenția Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice a
județului Suceava
Biroul Soluționare Contestații

DECIZIA NR. 91

din 24.09.2012

privind soluționarea contestației formulate de

S.C. S.A.

din loc., jud. Suceava,

CUI,

înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava

sub nr. din 30.08.2012

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Administrația Finanțelor Publice Suceava prin adresa nr. /29.08.2012, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr. /30.08.2012, asupra contestației formulate de **S.C. S.A.** din loc., jud. Suceava.

S.C. S.A., CUI, contestă măsurile stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. /10.07.2012, din dosarul fiscal nr., întocmită de Administrația Finanțelor Publice Suceava, privind **suma de lei**, reprezentând accesorii, din care:

- lei – aferente impozitului pe veniturile din salarii;
-lei – aferente impozitului pe profit;
- lei – aferente vărsămintelor de la persoane juridice pentru persoane cu handicap neîncadrate;
-lei – aferente TVA;
-lei – aferente contribuției de asigurări sociale datorată de angajator;
- lei – aferente contribuției individuale de asigurări sociale reținută de la asigurați;
- lei – aferente contribuției de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator;
- lei – aferente contribuției de asigurări pentru șomaj datorată de angajator;
-lei – aferente contribuției individuale de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați;
- lei – aferente contribuției angajatorilor pentru Fondul de garantare pentru plata creanțelor sociale;

- lei – aferente contribuției pentru asigurări de sănătate datorată de angajator;
- lei – aferente contribuției pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați;
- lei – aferente contribuției pentru asigurări de sănătate pentru persoane aflate în concediu medical sau pentru îngrijire copil;
-lei – aferente contribuției pentru asigurări de sănătate datorată pentru persoanele care se află în concediu medical conf. Legii nr. 95/2006;
- lei – aferente impozitului pe veniturile din activități desfășurate în baza convențiilor/contractelor civile încheiate potrivit Codului civil.

Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr./10.07.2012, emisă de AFP Suceava, a fost remisă agentului economic prin poștă, fiind luată la cunoștință de societatea contestatoare în data de 25.07.2012.

S.C. S.A contestă decizia emisă de AFP Suceava, în termenul prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, contestația fiind înregistrată sub nr. din data de 27.08.2012.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205 și 209 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C. S.A. contestă Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr./10.07.2012, emisă de AFP Suceava, privind suma de lei, reprezentând accesorii aferente impozitului pe veniturile din salarii, impozitului pe profit, impozitului pe veniturile din activități desfășurate în baza contractelor civile și aferente contribuțiilor sociale.

Prin contestația depusă, societatea solicită admiterea contestației și anularea deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr./10.07.2012, emisă de AFP Suceava, privind suma de lei,.

În susținerea contestației petenta menționează că Decizia nr. .../23.05.2012, pronunțată de Tribunalul Suceava, probează cu puterea lucrului judecat faptul că societatea a fost grav vătămată, începând de la titlul executoriu nr./28.12.2006 confirmat ca fiind achitat integral prin Decizia nr./13.02.2007 a D.G.F.P.

Contestatoarea mai face precizarea că, la interval de numai o săptămână, organele fiscale au întocmit două procese verbale de sechestrul pentru bunuri imobile, respectiv la data de 03.07.2007 a fost întocmit procesul verbal de sechestrul nr., iar la data de 11.07.2007 a fost întocmit procesul verbal de sechestrul nr., iar toate titlurile executorii din procesul verbal nr./03.07.2007 sunt incluse și în procesul verbal de sechestrul nr./11.07.2007.

Petenta susține că în raportul de expertiză judiciară întocmit în dosarul nr., experta a analizat în detaliu documentele puse la dispoziție și a concluzionat în răspunsul la obiectivul nr. 1, că „titlurile executorii nr./28.12.2006, nr./05.02.2007, nr./15.03.2007,/27.03.2007, nr./27.04.2007, nr.

...../28.05.2007, se regăesc în procesul-verbal de sechestrul pentru bunuri imobile nr./03.07.2007 și în procesul-verbal de sechestrul pentru bunuri imobile nr./11.07.2007".

Se precizează că, în răspunsul la obiectivul nr. 2, experta menționează că sumele și titlurile executorii nr./28.12.2006, nr./05.02.2007, nr./15.03.2007,...../27.03.2007, nr./27.04.2007, nr./28.05.2007, au fost încasate și stinse de ANAF- AFPCM prin procesul-verbal de licitație nr./21.08.2008, semnat de comisia de licitație.

De asemenea, se precizează că, în răspunsul la obiectivul nr. 5, experta a concluzionat că "suma totală achitată de societate în perioada decembrie 2006-iunie 2007 (perioada pentru care au fost emise titlurile executorii/28.12.2006,/05.02.2007,/15.03.2007,/27.03.2007,/27.04.2007,/28.05.2007, menționate în procesul-verbal de sechestrul nr./11.07.2007), a fost delei, sumă ce acoperea valoarea titlurilor executorii/28.12.2006,/05.02.2007,/15.03.2007,/27.03.2007,/27.04.2007,/28.05.2007, menționate în procesul-verbal de sechestrul nr./11.07.2007, delei".

Petenta susține că, așa cum reiese din răspunsul la obiectivul nr. 6 din expertiză, „societatea a achitat suma delei în perioada decembrie 2006-iunie 2007 cu OP, sumă care acoperea procesul-verbal de sechestrul nr./03.07.2007 și procesul verbal de sechestrul nr./11.07.2007 care îngloba procesul-verbal de sechestrul nr./03.07.2007".

Contestatoarea precizează că, la obiectivul nr. 8, experta menționează că „la data instituirii proceselor-verbale de sechestrul pentru bunurile imobile ale societății nr./03.07.2007 și nr./11.07.2007 a existat instituit procesul verbal de sechestrul pentru bunuri mobile nr./30.11.2006, că societatea a solicitat ridicarea sechestrului în vederea valorificării la prețul pieței, pentru că societatea avea cumpărător, dar ANAF nu a ridicat sechestrul pe bunuri mobile pentru a fi valorificate în timp util, ci a preferat să le țină stocate, în condiții în care s-au deteriorat, iar după patru ani, când nu mai valorau nici 15%, le-a evaluat, neputând fi valorificate nici măcar la prețul delei, față delei cât valorau la data sechestrării".

Totodată, contestatoarea precizează că la obiectivul nr. 10, experta menționează că "în actul nr./21.08.2008 au fost stinse și încasate sumele titlurilor executorii nr./28.12.2006,/05.02.2007,/15.03.2007,...../27.03.2007,/27.04.2007,/28.05.2007, care au aparținut procesului-verbal de sechestrul nr./03.07.2007 și au fost reluate în totalitate și în procesul-verbal din 11.07.2007 dublând datoriile pentru a bloca creditarea și refinanțarea societății, imobilizând toate bunurile gajate la bănci în vederea refinanțării societății".

În opinia contestatoarei, având în vedere raportul de expertiză judiciară întocmit pe baza legislației în vigoare și a documentelor ce fac dovada achitării de două ori a obligațiilor fiscale aferente titlurilor executorii/28.12.2006,/05.02.2007,/15.03.2007,/27.03.2007,/27.04.2007,/28.05.2007, respectiv prin ordine de plată, dar și prin vânzarea silită a unor imobile, organele fiscale aveau obligația să scoată din evidența fiscală titlurile executorii și sumele

încasate, iar pentru sumele încasate a doua oară să aplice prevederile art. 116 din O.G. nr. 92/2003 privind compensarea.

Sușține că titlurile executorii ce fac obiectul procesului-verbal nr./03.07.2007, incluse în totalitate în procesul-verbal nr./11.07.2007, au fost valorificate prin vânzarea la licitație publică a unor imobile, ce au fost subevaluate și a căror evaluare au contestat-o, fiind prejudiciați și din acest punct de vedere, vânzarea finalizându-se prin procesul-verbal de licitație pentru bunuri imobile și pentru ansamblu de bunuri înregistrat la organul fiscal sub nr./21.08.2008, prin care imobilele au fost adjudecate.

De asemenea, petenta susține că, la obiectivul nr. 9, experta a concluzionat că „în procesul-verbal de sechestrul nr./03.07.2007, a fost evaluat eronat imobilul, terenul și construcțiile de pe, cu scopul de a nu acoperi în totalitate valoarea titlurilor executorii/28.12.2006,/05.02.2007,/15.03.2007,/27.03.2007,/27.04.2007,/28.05.2007, motiv pentru care s-a întocmit cel de-al doilea proces-verbal de sechestrul nr./11.07.2007 în care sunt incluse în totalitate titlurile executorii din primul proces verbal din 03.07.2007.”

Contestatoarea precizează că, instituirea celui de-al doilea proces-verbal de sechestrul, nr./11.07.2007, (ce face obiectul anunțului de vânzare contestat) peste garanțiile BCR, nu s-a justificat, datorită faptului că valoarea bunului imobil sechestrat în procesul-verbal nr./03.07.2007 era suficient pentru acoperirea titlurilor executorii/28.12.2006,/05.02.2007,/15.03.2007,/27.03.2007,/27.04.2007,/28.05.2007.

Petenta menționează că expertul apreciază că nici primul proces-verbal de sechestrul din 03.07.2007 nu era justificat, ținând cont că toate titlurile executorii enumerate mai sus au fost achitate până la data de 30.06.2007, ținând cont că era una din condițiile puse de bancă pentru refinanțarea și creditarea societății.

Contestatoarea precizează că, la obiectivele nr. 11 și 12, experta a calculat valoarea prejudiciului creat societății de către organele fiscale prin mijloacele abuzive prin care a premeditat blocarea financiară a societății, fiind interesați prin persoane interpușe de imobilele situate ultracentral, pagubele fiind delei.

În opinia petentei, emiterea deciziei referitoare la obligații de plată accesorii contestate, s-a făcut fără a respecta ordinea stingerii obligațiilor fiscale prevăzute de lege, respectiv scoaterea din evidența fiscală a sumelor încasate, compensarea sumelor încasate a doua oară pentru sumele aferente aceluiași titluri executorii încasate în prealabil, emiterea deciziei privind accesoriile fiind emisă cu încălcarea prevederilor legale.

Se menționează că societatea este adusă în stare de dificultate financiară în mod premeditat, de către organul fiscal, prin încălcarea prevederilor O.G. nr. 92/2003, privind Codul de procedura fiscală.

Contestatoarea menționează că, potrivit art. 12 din O.G. nr. 92/2003, "Relațiile dintre contribuabili și organele fiscale trebuie să fie fundamentate pe bună - credință, în scopul realizării cerințelor legii".

Petenta susține că, starea de dificultate financiară în care se afla societatea se datorează chiar organului fiscal, aceasta rezultă din referatul înregistrat sub nr.

...../10.08.2005, prin care se recunoaște abia după trei ani, că au fost menținute în evidența fiscală sume nedatorate.

Se menționează că, întrucât s-a refuzat colaborarea cu societatea în vederea efectuării operațiunilor de scoatere din evidența fiscală a sumelor încasate și compensarea sumelor achitate a doua oară, s-a acționat în judecată, cererea făcând obiectul dosarului nr., care cuprinde mai multe capete de cerere, astfel:

1. - anularea certificatului de atestare fiscală nr./12.03.2010, întrucât conține sume nedatorate bugetului consolidat al statului, și refacerea evidentei fiscale, în baza unei expertize judiciare de specialitate, care să răspundă la obiectivele anexate;

2.- constatarea refuzului nejustificat al pârâtei de a recunoaște încasarea sumelor menționate în titlurile executorii ce fac obiectul procesului verbal de licitație nr./21.08.2008, și de a efectua operațiunea administrativă necesară, măcar după ultimul răspuns emis de pârâtă, înregistrat sub nr...../11.05.2010, ca urmare a adresei înregistrata sub nr./31.03.2010;

3. - obligarea pârâtelor să recunoască dreptul pretins, să repare paguba cauzată și să efectueze operațiunea necesară protejării dreptului societății, respectiv să scadă din evidența fiscală următoarele sume menținute în mod abuziv:

a) - suma delei, echivalentă documentelor nr./28.12.2006, nr./05.02.2007, nr./15.03.2007,/27.03.2007, nr./27.04.2007, nr...../28.05.2007, deoarece această creanța a fost achitată conform documentului emis de A.N.A.F.–A.F.P.C.M. – Oficiul juridic nr./21.08.2008;

b) - dobânzile și penalitățile aferente sumei delei, deoarece această creanța a fost încasată conform documentului nr. din 21.08.2008;

c) - alte sume rezultate din repararea pagubei stabilite pe bază de expertiză;

4.- solicită eliberarea unui alt înscris, respectiv un alt Certificat de Atestare Fiscală, după efectuarea operațiunii solicitate la punctul 3, deoarece societatea, urmare refuzului din răspunsul nr./11.05.2010 a fost privată premeditat de eșalonarea „numai” a creanțelor reale, conform Legii 361/2009, în vederea salvagărdării societății adusă în dificultate, de pagubele cauzate de efectele dublării și menținerii mascate a creanțelor din titlurile executării încasate;

5. - solicită despăgubiri, pentru daunele materiale și morale cauzate premeditat, ca urmare a menținerii în evidența fiscală a unor sume nedatorate, și a efectelor pe care le-au produs începând cu anii 2007, 2008 și încă le produc asupra societății, în relațiile cu mediile bancare, financiare și comerciale, chiar și după ultimele cereri ale societății din adresa/31.03.2010, astfel:

- despăgubiri în sumă delei cu titlu de daune morale, pentru prejudicierea imaginii în mediul bancar, financiar, comercial și interuman, prin publicarea repetată, în Mas - Media a anunțurilor privind licitația bunurilor imobiliare a corpurilor de fabricație, având la baza sume nedatorate, reluate și menținute în mod abuziv în evidența fiscală, chiar și după ultimele cereri ale societății din adresa nr./31.03.2010.

- despăgubiri pentru repararea daunelor materiale prezente și viitoare ce vor fi stabilite prin expertiză judiciară de specialitate.

6. - compensarea până la concurența sumei mai mici, cu obligațiile pe care le datorează în mod real.

7.- solicită suspendarea executării silite a sumelor din certificatul fiscal nr./12.03.2010 și din evidența fiscală, în opinia sa, viciată premeditat, chiar și în ultimul document primit de societate la 16.11.2010, până la compensarea sumelor rezultate la punctele 3 și 5 .

În opinia contestatoarei calcularea accesoriilor este abuzivă și se impune anularea lor, motiv pentru care, solicită admiterea contestației și anularea deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii înregistrată sub nr./10.07.2012, dosar fiscal nr.

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr./10.07.2012, întocmită de Administrația Finanțelor Publice Suceava, s-a stabilit în sarcina S.C. S.A. suma de plată de lei, reprezentând accesorii aferente impozitului pe veniturile din salarii, impozitului pe profit, impozitului pe veniturile din activități desfășurate în baza contractelor civile și aferente contribuțiilor sociale.

Pentru neplata la scadență a impozitului pe veniturile din salarii, a impozitului pe profit, a impozitului pe veniturile din activități desfășurate în baza contractelor civile și a contribuțiilor sociale, s-au calculat pentru perioada 31.03.2012 - 30.06.2012 accesorii în sumă de, pentru creanțele fiscale declarate de contribuabil, astfel:

- lei – aferente impozitului pe veniturile din salarii;
-lei – aferente impozitului pe profit;
- lei – aferente vărsămintelor de la persoane juridice pentru persoane cu handicap neîncadrate;
-lei – aferente TVA;
-lei – aferente contribuției de asigurări sociale datorată de angajator;
- lei – aferente contribuției individuale de asigurări sociale reținută de la asigurați;
- lei – aferente contribuției de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator;
-lei – aferente contribuției de asigurări pentru șomaj datorată de angajator;
-lei – aferente contribuției individuale de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați;
- lei – aferente contribuției angajatorilor pentru Fondul de garantare pentru plata creanțelor sociale;
- lei – aferente contribuției pentru asigurări de sănătate datorată de angajator;
- lei – aferente contribuției pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați;

- lei – aferente contribuției pentru asigurări de sănătate pentru persoane aflate în concediu medical sau pentru îngrijire copil;
- lei – aferente contribuției pentru asigurări de sănătate datorată pentru persoanele care se află în concediu medical conf. Legii nr. 95/2006;
- lei – aferente impozitului pe veniturile din activități desfășurate în baza convențiilor/contractelor civile încheiate potrivit Codului civil.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

Referitor la suma de lei, reprezentând accesorii aferente impozitului pe veniturile din salarii, impozitului pe profit, impozitului pe veniturile din activități desfășurate în baza contractelor civile și aferente contribuțiilor sociale, stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr./10.07.2012, întocmită de Administrația Finanțelor Publice Suceava, cauza supusă soluționării este dacă societatea datorează această sumă, în condițiile în care aceasta nu face dovada că obligațiile fiscale principale pentru care s-au calculat accesoriiile nu au fost achitate la scadență.

În fapt, pentru neplata la scadență a impozitului pe veniturile din salarii, a impozitului pe profit, a impozitului pe veniturile din activități desfășurate în baza contractelor civile și a contribuțiilor sociale, s-au calculat accesorii în sumă de lei.

Accesoriiile au fost calculate pentru perioada 31.03.2012 - 30.06.2012, pentru sumele cuprinse în declarațiile depuse de contribuabil pentru perioada august 2007 - iunie 2012.

Societatea afirmă că nu datorează accesoriiile, întrucât acestea sunt calculate în mod abuziv, deoarece se referă la obligațiile fiscale cuprinse în titlurile executorii înscrise în procesul verbal de sechestrul nr./03.07.2007, care sunt incluse și în procesul verbal de sechestrul nr./11.07.2007.

Contestatoarea susține că nu datorează accesoriiile calculate prin decizia atacată, întrucât organele fiscale nu au respectat ordinea stingerii obligațiilor fiscale prevăzute de lege, respectiv scoaterea din evidența fiscală a sumelor încasate, compensarea sumelor încasate a doua oară pentru sumele aferente aceluiași titluri executorii încasate în prealabil.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile:

Art. 119, art. 120 și art. 120¹ din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se precizează că:

ART. 119

„Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere. [...]

ART. 120

Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv.

[...]

(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale. [...]

ART. 120¹

Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor”.

Din textele de lege citate se reține că, pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv și este în procent de 0,04%/ zi.

De asemenea, pentru obligațiile fiscale achitate după termenul de 60 zile de la scadență, se datorează penalități de întârziere calculate în procent de 15%.

Din documentele existente la dosarul contestației rezultă că accesoriile au fost calculate de organele fiscale pentru creanțele fiscale principale datorate și neachitate, ce au fost declarate de societate la organul fiscal prin declarațiile aferente impozitului pe veniturile din salarii, impozitului pe profit, impozitului pe veniturile din activități

desfășurate în baza contractelor civile și aferente contribuțiilor, pentru perioada august 2007 - iunie 2012.

Societatea susține că Decizia nr./23.05.2012 probează cu puterea de lucru judecat faptul că a fost grav vătămată, susținere care însă nu poate fi avută în vedere la soluționarea favorabilă a contestației, întrucât, așa după cum rezultă din această decizie, existentă în copie la dosarul cauzei, aceasta se referă la o contestație la executare, nereferindu-se la acte administrative fiscale prin care au fost stabilite creanțele principale care au generat accesoriile.

Din documentele existente la dosarul cauzei, se reține că, prin Decizia nr./23.05.2012, privind Dosar nr.- având ca obiect recurs contestație la executare, Tribunalul Suceava respinge recursul formulat de Ministerul Finanțelor Publice – Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală a Finanțelor Publice Suceava, împotriva Sentinței civile nr. din 24.01.2012 pronunțată de Judecătoria Suceava în Dosarul nr., intimată fiind SC SA Suceava.

Conform Sentinței civile nr./24.01.2012, obiectul cauzei îl reprezintă contestație la executare, SC SA Suceava formulând „*contestație împotriva anunțului pentru vânzarea de bunuri imobile nr. afișat la sediul societății la data de 02.11.2010 pentru data de 16.11.2010 emis de ANAF –DGFP Suceava în dosar nr. /...../2010, pe baza proceselor verbale de sechestrul nr./11.07.2007 și nr./05.03.2009 și împotriva reevaluării prețului de pornire al licitației din data de 16.11.2010. A solicitat anularea actului de executare – anunțul privind vânzarea de bunuri imobile nr. din data de 02.11.2010 emis pe baza proceselor verbale de sechestrul nr./11.07.2007 și nr./05.03.2009, precum și a actelor de executare subsecvente și suspendarea executării [...] privind vânzarea bunurilor imobile ale societății [...] pe baza aceluiași procese verbale de sechestrul, respectiv nr./11.07.2007 și/05.03.2009.*”

Prin Sentința civilă nr./24.01.2012, dată de Judecătoria Suceava, rămasă irevocabilă prin Decizia Tribunalului Suceava nr. .../23.05.2012, invocate de contestatoare în susținerea cauzei, instanța admite contestația la executare formulată de contestatoarea SC SA Suceava, în contradictoriu cu intimații Ministerul Finanțelor Publice – Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală a Finanțelor Publice Suceava – Administrația Finanțelor Publice a municipiului Suceava și „anulează anunțul privind vânzarea unor bunuri imobile nr./02.11.2010 întocmit în dosarul de executare nr./...../2010 al intimatului”.

Se reține că acțiunea contestatoarei, conform sentințelor menționate mai sus, se referă la acte de executare și nu la acte administrative fiscale care privesc stabilirea sau stingerea creanțele fiscale principale care au generat accesoriile stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr./10.07.2012, din dosarul fiscal nr., întocmită de Administrația Finanțelor Publice Suceava.

Faptul că a fost admisă în instanță contestația la executare formulată de contestatoarea SA Suceava, fiind anulat anunțul de vânzare a unor bunuri, nu demonstrează că obligațiile fiscale care au generat accesoriile au fost stinse.

În condițiile în care obligațiile principale care au generat accesoriile nu au fost anulate prin vreo altă decizie și nici nu se demonstrează că acestea au fost stinse prin

vreuna din modalitățile prevăzute de lege, organele fiscale în mod legal au calculat majorările și penalitățile de întârziere în sumă de lei.

Societatea susține că s-a emis decizia de calcul al accesoriilor fără a se respecta ordinea stingerii obligațiilor fiscale prevăzute la **art. 24** din Codul de procedură fiscală.

La articolul menționat, se prevede că:

„Stingerea creanțelor fiscale

Creanțele fiscale se sting prin încasare, compensare, executare silită, scutire, anulare, prescripție și prin alte modalități prevăzute de lege.”

Referitor la stingerea creanțelor fiscale prin plată, compensare și restituire, conform art. 114 alin. 2¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală,

„(2¹) Debitorii vor efectua plata impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat, prevăzute prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, într-un cont unic, prin utilizarea unui ordin de plată pentru Trezoreria Statului pentru obligațiile datorate bugetului de stat și a unui ordin de plată pentru Trezoreria Statului pentru celelalte obligații de plată.

(2²) Distribuirea sumelor din contul unic se face de organul fiscal competent, distinct pe fiecare buget sau fond, după caz, proporțional cu obligațiile datorate.”

Din prevederile menționate se reține că plata impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat se face într-un cont unic, iar distribuirea sumelor din contul unic se face de organul fiscal competent, distinct pe fiecare buget sau fond, după caz, proporțional cu obligațiile datorate.

În ceea ce privește ordinea stingerii datoriilor și modul cum se efectuează plata, la **art. 115** din Codul de procedură fiscală, se stipulează:

ART. 115

“Ordinea stingerii datoriilor

(1) Dacă un contribuabil datorează mai multe tipuri de impozite, taxe, contribuții și alte sume reprezentând creanțe fiscale prevăzute la art. 21 alin. (2) lit. a), iar suma plătită nu este suficientă pentru a stinge toate datoriile, atunci se sting datoriile corelative aceluși tip de creanță fiscală principală pe care o stabilește contribuabilul sau care este distribuită, potrivit prevederilor art. 114, de către organul fiscal competent [...]”.

Din aceste prevederi legale rezultă că, în situația în care un contribuabil datorează mai multe tipuri de impozite, taxe, contribuții și alte sume reprezentând creanțe fiscale, iar suma pe care acesta a achitat-o nu este suficientă pentru a stinge toate datoriile, atunci se sting datoriile corelative aceluși tip de creanță fiscală

principală pe care o stabilește contribuabilul sau care este distribuită, de către organul fiscal competent.

În ceea ce privește compensarea creanțelor fiscale, la **art. 116** din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se prevede :

„Art. 116

Compensarea

(1) Prin compensare se sting creanțele statului sau unităților administrativ-teritoriale ori subdiviziunilor acestora reprezentând impozite, taxe, contribuții și alte sume datorate bugetului general consolidat cu creanțele debitorului reprezentând sume de rambursat, de restituit sau de plată de la buget, până la concurența celei mai mici sume, când ambele părți dobândesc reciproc atât calitatea de creditor, cât și pe cea de debitor, cu condiția ca respectivele creanțe să fie administrate de aceeași autoritate publică. [...]

6) Compensarea se constată de către organul fiscal competent, la cererea debitorului sau din oficiu. Dispozițiile art.115 privind ordinea stingerii datoriilor sunt aplicabile în mod corespunzător.

(7) Organul fiscal competent comunică debitorului decizia cu privire la efectuarea compensării, în termen de 7 zile de la data efectuării operațiunii. ”

Din textele de lege citate mai sus rezultă că, prin compensare, se sting creanțele statului sau unităților administrativ teritoriale, reprezentând impozite, taxe, contribuții, cu creanțele debitorului reprezentând sume de rambursat, de restituit sau de plată de la buget, când ambele părți dobândesc atât calitatea de creditor cât și pe cea de debitor.

Conform prevederilor menționate, compensarea se constată de către organul fiscal competent, la cererea debitorului sau din oficiu.

De asemenea, se reține că organul fiscal competent comunică debitorului decizia cu privire la efectuarea compensării, în termen de 7 zile de la data efectuării operațiunii, decizie care poate fi contestată conform legii.

În situația în care persoana impozabilă nu este de acord cu modul în care organul fiscal efectuează compensarea sau modul cum organul fiscal efectuează stingerea creanțelor fiscale, aceasta are posibilitatea să formuleze contestație împotriva actelor administrative emise la organul fiscal emitent, în temeiul prevederilor art. 209 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se stipulează: **„(2) Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente.”**

Societatea nu depune la dosarul cauzei documente din care să rezulte că obligațiile fiscale care au generat accesoriile au fost stinse, sau că au fost stinse prin compensare cu sumele pe care susține că le-ar fi achitat în plus.

De asemenea, susținerea contestatoarei că a achitat sume în plus, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei, întrucât din documente existente la dosarul cauzei nu rezultă că s-ar fi efectuat stingerea creanțelor care au generat accesoriile stabilite prin decizia contestată.

În Referatul nr...../29.08.2012, cuprinzând propunerile de soluționare a contestației formulată de societate, organele fiscale din cadrul Administrației Finanțelor Publice Suceava fac precizarea că: „titlurile executorii din procesul verbal de sechestru nr. /03.07.2007 respectiv procesul verbal de sechestru nr. /11.07.2007 au fost stinse o singură dată” și că „sumele încasate au stins obligațiile de plată conform art. 115 din OG nr. 92/2003, cu modificările și completările ulterioare”, iar distribuirea sumelor din contul unic s-a realizat conform art. 114 alin. 2² din Codul de procedură fiscală.

Referitor la susținerea contestatoarei că obligațiile fiscale aferente titlurilor executorii nr. /28.12.2006. /05.02.2007, /15.03.2007, /27.03.2007, /27.04.2007 și /28.05.2007 au fost achitate de două ori, prin ordine de plată și prin vânzarea silită a unor imobile, și că organele fiscale aveau obligația să scoată din evidență titlurile executorii și să aplice prevederilor art. 116 din Codul de procedură fiscală, nu poate fi reținută în susținerea favorabilă a contestației, întrucât, din documentele existente la dosarul cauzei nu rezultă că obligațiile fiscale principale care au generat accesoriile au fost stinse din sumele pe care societatea susține că le-ar fi achitat de două ori.

Așa după cum rezultă din textele de lege ce au fost menționate, în situația în care persoana impozabilă are achitate în plus sume la bugetul de stat, aceasta are posibilitatea solicitării organelor fiscale efectuării compensării cu alte sume datorate sau a restituirii a sumelor respective.

În ceea ce privește restituirea sumelor achitate în plus la bugetul de stat, la art. 117 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se prevede că:

ART. 117

„ Restituiri de sume

(1) Se restituie, la cerere, debitorului următoarele sume:

- a) cele plătite fără existența unui titlu de creanță;**
 - b) cele plătite în plus față de obligația fiscală;**
 - c) cele plătite ca urmare a unei erori de calcul;**
 - d) cele plătite ca urmare a aplicării eronate a prevederilor legale;**
 - e) cele de rambursat de la bugetul de stat;**
 - f) cele stabilite prin hotărâri ale organelor judiciare sau ale altor organe competente potrivit legii;**
 - g) cele rămase după efectuarea distribuirii prevăzute la art. 170;**
 - h) cele rezultate din valorificarea bunurilor sechestrate sau din reținerile prin poprire, după caz, în temeiul hotărârii judecătorești prin care se dispune desființarea executării silite. [...]**
- (6) Dacă debitorul înregistrează obligații fiscale restante, sumele prevăzute la alin. (1), (2) și (2¹) se vor restitui numai după efectuarea compensării potrivit prezentului cod. [...]**

Din textele de lege citate se reține că restituirile de sume se fac la cererea debitorului, conform prevederilor legale.

Susținerea contestatoarei că a achitat sume în plus, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei, întrucât din documente existente la dosarul cauzei nu rezultă că obligațiile fiscale datorate pentru care s-au calculat accesoriile și care au fost declarate de aceasta au fost stinse din sumele achitate în plus.

De asemenea, societatea susține că, întrucât organele fiscale au refuzat să colaboreze în vederea efectuării operațiunilor de scoatere din evidența fiscală a sumelor încasate și în vederea compensării sumelor achitate de două ori, a fost nevoită să acționeze în judecată, cererea de chemare în judecată făcând obiectul dosarului nr., care cuprinde mai multe capete de cerere, prin care: anularea certificatului de atestare fiscală nr./12.03.2010, constatarea refuzului nejustificat de a recunoaște încasarea sumelor menționate în titlurile executorii ce fac obiectul procesului verbal de licitație nr./21.08.2008, obligarea pârâtei la despăgubiri etc.

Prin Sentința civilă nr./05.04.2012, dată în Dosar nr., având ca obiect „anulare act administrativ”, existentă în copie la dosarul cauzei, Tribunalul Suceava hotărăște:

„Respinge excepțiile lipsei de interes și inadmisibilității, ca nefondate.

Respinge cererea de suspendarea a efectelor certificatului de atestare fiscală, formulată de SC SA Suceava, în contradictoriu cu Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava și Administrația Finanțelor Publice a municipiului Suceava, ca neîntemeiată.”

Rezultă că, pe lângă faptul că acțiunea contestatoarei a fost respinsă de instanță, aceasta nu se referă la creanțele fiscale care au generat accesoriile stabilite de organele fiscale prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr./10.07.2012.

Referitor la constatările din raportul de expertiză judiciară întocmit în dosarul nr. aflat pe rolul Tribunalului Suceava, invocate de societate în susținerea cauzei, nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a cauzei întrucât nu se referă la creanțele care au generat accesoriile contestate.

În legătură cu celelalte argumente aduse de societate, se constată că nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a contestației, întrucât nu au legătură cu cauza supusă soluționării.

Contestatoarea nu depune documente care să contrazică constatările organelor fiscale și care să demonstreze că a achitat creanțele fiscale principale stabilite prin declarațiile depuse de aceasta.

Potrivit art. 64 și 65 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

„Art. 64

Forța probantă a documentelor justificative și evidențelor contabile

Documentele justificative și evidențele contabile ale contribuabilului constituie probe la stabilirea bazei de impunere. În cazul în care există și alte acte doveditoare, acestea vor fi luate în considerare la stabilirea bazei de impunere.

Art. 65

Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.

De asemenea, la **art. 206 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se prevăd următoarele:

„Art. 206

Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde: [...]

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază”.

Se reține că petenta are obligația de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și că, în susținerea contestației, trebuie să depună dovezile pe care acesta se întemeiază.

Contestatoarea nu depune documente care să dovedească că obligațiile fiscale datorate bugetului de stat și care au fost declarate de aceasta, pentru care s-au calculat accesorii, au fost stinse.

Având în vedere prevederile legale invocate și faptul că societatea nu a achitat la scadență creanțele declarate în perioada august 2007-iunie 2012, respectiv impozit pe veniturile din salarii, impozit pe profit, impozit pe veniturile din activități desfășurate în baza contractelor civile și contribuții sociale, rezultă că societatea datorează **accesoriile în sumă de lei**, pentru perioada 31.03.2012-30.06.2012, drept pentru care **urmează a se respinge ca neîntemeiată și nesusținută cu documente contestația** formulată cu privire la această sumă.

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor legale invocate și în baza art. 216 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE:

1. Respingerea ca neîntemeiată și nesuținută cu documente a contestației depuse de S.C. S.A. împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr./10.07.2012, din Dosarul fiscal nr., întocmită de Administrația Finanțelor Publice Suceava, privind suma de lei, reprezentând accesorii, din care:

- lei – aferente impozitului pe veniturile din salarii;
-lei – aferente impozitului pe profit;
- lei – aferente vărsămintelor de la persoane juridice pentru persoane cu handicap neîncadrate;
-lei – aferente TVA;
-lei – aferente contribuției de asigurări sociale datorată de angajator;
- lei – aferente contribuției individuale de asigurări sociale reținută de la asigurați;
- lei – aferente contribuției de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator;
-lei – aferente contribuției de asigurări pentru șomaj datorată de angajator;
-lei – aferente contribuției individuale de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați;
- lei – aferente contribuției angajatorilor pentru Fondul de garantare pentru plata creanțelor sociale;
- lei – aferente contribuției pentru asigurări de sănătate datorată de angajator;
- lei – aferente contribuției pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați;
- lei – aferente contribuției pentru asigurări de sănătate pentru persoane aflate în concediu medical sau pentru îngrijire copil;
- lei – aferente contribuției pentru asigurări de sănătate datorată pentru persoanele care se află în concediu medical conf. Legii nr. 95/2006;
- lei – aferente impozitului pe veniturile din activități desfășurate în baza convențiilor/contractelor civile încheiate potrivit Codului civil.

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel Suceava, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.